

Curs 2

Funcții

<result_type> name (<parameter_list>)

return <exp> după ce rezultatul se returnează, execuția funcției se termină, o funcție void nu trebuie să returneze o valoare după expresia return.

Definiția funcției nu face parte din declarație

definiția în fisier.h

```
/**
 * Computes the greatest common divisor of two positive integers.
 * a, b integers, a,b>0
 * return the the greatest common divisor of a and b.
 */
int gcd(int a, int b);
```

declarația în fisier.c

```
/**
 * Computes the greatest common divisor of two positive integers.
 * a, b integers, a,b>0
 * return the the greatest common divisor of a and b.
 */
int gcd(int a, int b) {
    if (a == 0 || b == 0) {
        return a + b;
    }
    while (a != b) {
        if (a > b) {
            a = a - b;
        } else {
            b = b - a;
        }
    }
    return a;
}
```

Specificatii:

- nume sugestiv
- scurtă descriere pentru ce face funcția

- semnificația parametrilor
- condiții asupra parametrilor (precondiții)
- ce se returnează
- relația dintre parametri și rezultat (postcondiții)

```
/*
 * Verify if a number is prime
 * nr - a number, nr > 0
 * return true if the number is prime (1 and nr are the only dividers)
 */
int isPrime(int nr);
```

precondiții - condiții care trebuie satisfăcute de parametri actuali înainte de execuția funcției

postcondiții - condiții satisfăcute după execuția funcției

Apelul unei funcții:

- expresiile date ca parametri sunt evaluate înainte de execuția funcției
- parametri actuali trebuie să corespundă cu cei formali (număr, poziție, tip)

```
int d = gcd(12, 6);
```

Vizibilitate (scope):

Locul unde declarăm variabila determină vizibilitatea ei

• variabile locale:

- vizibile doar în interiorul blocului `{ }` unde a fost declarată
- vizibile doar în interiorul funcției unde a fost declarată
- ciclul de viață a variabilei începe la declararea ei și se termină când execuția iese din domeniul de vizibilitate (memoria ocupată se eliberează)

• variabile globale

- variabilele definite în afara funcțiilor sunt accesibile în orice funcție

Transmiterea parametrilor:

- prin valoare: void byvalue (int a);
- la apelul funcției se face o copie a parametrilor
- schimbările făcute în interiorul funcției nu afectează

variabilele externe

- prin referință : void byRef (int *a);
 - la apelul funcției se transmite o adresă de memorie unde se află valoarea variabilei.
 - modificările din interiorul funcției sunt vizibile și în afara funcției

```
void byValue(int a) {  
    a = a + 1;  
}  
void byRef(int* a) {  
    *a = *a + 1;  
}  
void testArrayParam(int a[]){  
    a[0] = 3;  
}  
int main() {  
    int a = 10;  
    byValue(a);  
    printf("Value remain unchanged a=%d \n", a);  
    byRef(&a);  
    printf("Value changed a=%d \n", a);  
    int a[] = {1,2,3};  
    testArrayParam(a);  
    printf("value is changed %d\n",a[0]);  
    return 0;  
}
```

Valoarea returnată de funcție :

- Built in types : int, char, double, etc) se returnează o copie.
- Pointer : se returnează o adresă de memorie. Nu returnați adresa unei variabile locale! Memoria alocată

de compilator pentru o variabilă locală este eliberată în momentul în care se iese din funcție.

- **Vector**: nu se poate returna adresa unui vector ($\text{int}^+[]$) dintr-o funcție. Se poate returna un pointer int^+* (adresa primului element).

- **Struct**: se comportă exact ca valorile built-in. Dacă struct-ul conține pointeri (char^+*) se copiază adresa, deci cele două struct-uri vor referi aceeași adresă de memorie. Dacă struct-ul conține vectori ($\text{char}^+[20]$) se copiază vectorul (20 de caractere), deci cele două struct-uri vor conține doi vectori independenți.

Copiere de valori în C:

O valoare se poate copia:

- folosind operatorul $=$
- la transmiterea parametrului unei funcții
- la asignarea valorii cu care se returnează dintr-o funcție

Excepții de la regulile de copiere - **vectorii**

La transmiterea unui vector ca parametru la funcție se transmite adresa de început a vectorului.

Funcții de test:

#include <assert.h>

void assert (int expr);

expr - se evaluează expresia și dacă e falsă metoda assert generează o eroare și termină execuția.

```
#include <assert.h>
/*
 * greatest common divisor .
 * Pre: a, b >= 0, a*a + b*b != 0
 * return gcd
 */
int gcd(int a, int b) {
    a = abs(a);
    b = abs(b);
    if (a == 0) {
        return b;
    }
    if (b == 0) {
        return a;
    }
    while (a != b) {
        if (a > b) {
            a = a - b;
        } else {
            b = b - a;
        }
    }
    return a;
}
```

```
/**
 * Test function for gcd
 */
void test_gcd() {
    assert(gcd(2, 4) == 2);
    assert(gcd(3, 27) == 3);
    assert(gcd(7, 27) == 1);
    assert(gcd(7, -27) == 1);
}
```

Test Code Coverage - acoperirea testelor:

Idea: măsura procentul de cod executat în urma rulării programului, adică numără liniile de cod efectiv executate la rularea programului.

Principii de proiectare pentru funcții:

- fiecare funcție să aibă o singură responsabilitate
- nume sugestive (nume funcție, nume parametrii, nume variabile)
- specificați fiecare funcție
- creați teste automate pentru funcții
- folosiți comentarii în cod

Programare modulară în C/C++:

Modulul este o colecție de funcții și variabile care oferă funcționalități bine definite.

Declarațiile de funcții sunt grupate în fișier header (.h)
Implementarea (definițiile pentru funcții) sunt grupate în fișier (.c)
Sequel este de separarea interfeței (.h) de cum sunt implementate funcțiile (.c)

Un modul este livrat printr-un fișier header (.h) și un fișier binar compilat (.dll pe Windows). Codul sursă (.c) nu este necesar să fie distribuit, adică implementarea poate fi ascunsă.

Directiva de preprocesare:

Preprocesarea are loc înainte de compilare:

cod sursă → preprocesare → compilare → linkeditare → executabil

Preprocesarea permite includerea de fișiere header, definirea de macro-uri și compilare condiționată.

Directiva `#include`:

Pentru a avea acces la funcțiile declarate într-un modul se folosește această directivă. Prin această directivă se introduce fișierul referit în locul unde apare directiva.

Există două moduri de a referi un modul: `<>` sau `" "`:

`#include "local.h"` // caută fișierul header în directorul curent al aplicației

`#include <header>` // caută fișierul header în bibliotecile system

Principii de proiectare pentru module:

- separați interfața de implementare
- includeți la începutul headerului o scurtă descriere a modului
- module pot avea coeziune (o singură funcționalitate)

- arhitectura straticată : model, validation, repository, service, ui

Pointer :

Este un tip de date folosit pentru a lucra cu adrese de memorie, stochează adresa unei variabile.

Operatori : $&$, $*$

```
#include <stdio.h>
```

```
int main() {
    int a = 7;
    int *pa;

    printf("Value of a:%d address of a:%p \n", a, &a);
    //assign the address of a to pa
    pa = &a;
    printf("Value of pa:%d address of pa:%p \n", *pa, pa);

    //a and pa refers to the same memory location
    a = 10;
    printf("Value of pa:%d address of pa:%p \n", *pa, pa);
    return 0;
}
```

Null pointer este valoarea specială pentru a indica că pointerul nu referă o memorie validă

```
#include <stdio.h>
```

```
int main() {
    //init to null
    int *pa1 = NULL;
    int *pa2;
    //!!! pa2 refers to an unknown address
    *pa2 = 6;

    if (pa1==NULL){
        printf("pa1 is NULL");
    }
    return 0;
}
```

```
#include <stdio.h>
```

```
int* f() {
    int localVar = 7;
    printf("%d\n", localVar);
    return &localVar;
}

int main() {
    int* badP = f();
    //!!! *badP refera o adresa de memorie
    //care a fost deja eliberata
    printf("%d\n", *badP);
}
```

Vectori / pointeri :

- o variabilă de tip vector este un pointer la primul

element al vectorului.

- vectorul este transmis prin referință (se transmite adresa de memorie, nu se face copie).

- folosind funcția `sizeof(var)` se poate afla numărul de bytes ocupat de var.

Aritmetica pointerilor:

Se folosesc operații de adăugare / scădere pentru a naviga în memorie.

```
#include <stdio.h>

int main() {
    int t[3] = { 10, 20, 30 };
    int *p = t;
    //print the first elem
    printf("val=%d adr=%p\n", *p, p);

    //move to the next memory location (next int)
    p++;
    //print the element (20)
    printf("val=%d adr=%p\n", *p, p);
    return 0;
}
```

Memory management pe stivă

Pentru variabilele declarate, compilatorul alocă memorie pe **stivă** - o zonă de memorie gestionată de compilator

```
int f(int a) {
    int *p;
    if (a > 0) {
        int x = 10;
        p = &x;
    }
    //here p will point to a memory location that is no longer reserved
    *p = 5; //!!! undefined behavior, the program may crash
    return 0;
}
```

Memoria este automat eliberată de compilator în momentul în care execuția părăsește domeniul de vizibilitate.

Alocare dinamică:

Folosind funcțiile `malloc` (size) și `free` (pointer) programatorul poate alocă memorie pe `heap` - o zonă de memorie gestionată de programator.

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>

int main() {
    //allocate memory on the heap for an int
    int *p = malloc(sizeof(int));

    *p = 7;
    printf("%d \n", *p);
    //Deallocate
    free(p);
    //allocate space for 10 ints (array)
    int *t = malloc(10 * sizeof(int));
    t[0] = 0;
    t[1] = 1;
    printf("%d \n", t[1]);
    //deallocate
    free(t);
    return 0;
}

/**
 * Make a copy of str
 * str - string to copy
 * return a new string
 */
char* stringCopy(char* str) {
    char* newStr;
    int len;
    len = strlen(str) + 1; // +1 for the '\0'
    newStr = malloc(sizeof(char) * len); // allocate memory
    strcpy(newStr, str); // copy string
    return newStr;
}
```

`void *malloc(int n);`

- alocă n bytes de memorie, memoria este inițializată

`void *calloc(int n, int size);`

- alocă $n * size$ bytes de memorie, memoria este inițializată cu 0

`void *realloc(void *address, int newsize);`

- realocă $newsize$ bytes de

memorie, dacă spațiul unde vumează să se realoce memorie este ocupat, `realloc` alocă un nou bloc de memorie într-un alt loc, copiază conținutul vechi și eliberează blocul vechi.

`void free (void *address);`

- eliberează memoria (marchează blocul corespunzător adresei ca disponibil pentru reutilizare)

Memory leak:

```
int main() {
    int *p;
    for (int i = 0; i < 10; i++) {
        p = malloc(sizeof(int));
        //allocate memory for an int on the heap
        printf("p\n", p);
    }
    free(p); //deallocate memory
    //leaked memory - we only deallocated the last int
    return 0;
}
```

Void and void * :

0 funcție care nu returnează nimic:

```
void f() {
}
```

Nu există variabile de tip `void` dar putem folosi pointeri la `void *`.

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>

int main() {
    void* p;
    int *i=malloc(sizeof(int));
    *i = 1;
    p = i;
    printf("%d /n", *((int*)p));
    long j = 100;
    p = &j;
    printf("%ld /n", *((long*)p));
    free(i);
    return 0;
}
```

Se pot folosi structuri de date care funcționează cu orice tip de elemente dacă folosim `void*`. Problema este că nu se poate folosi `==` între elemente de tip `void*`.

Pointeri la funcții:

`void *funcPtr();`

// a function that returns a pointer

`void (*funcPtr)();`

// a pointer to a function

```
void myFunction() {  
    printf("Hello, world!\n");  
}  
  
int main() {  
    void (*funcPtr)(); // Pointer la funcție  
    funcPtr = myFunction; // Atribuire  
    funcPtr(); // Apelare funcție prin pointer  
    return 0;  
}
```